

Tale ved åbningen af Birgittafestivalen 2019

Af Marianne Gaarden, biskop

Det er godt at stå her på en slotsruin og blive mindet om, at vi er de mennesker, vi er i dag, og vi har de muligheder, vi har, og tænker og handler, som vi gør, fordi vi står på skulderne af traditioner og andre mennesker, der har været her på jorden før os.

I vores individualistiske tidsalder kommer vi nemt til at tro, at alting afhænger af os selv og vores egen indsats.

Men vi ville ikke være dem, vi er i dag, hvis ikke, der var mennesker før os, der har lagt de trædesten, som vi i dag træder på, når vi vandrer gennem livet.

Med andre ord står vi på skuldrene af traditioner, der har formet vores kultur og os som de mennesker, vi er i dag.

Og lige nøjagtig her, når vi står på ruinerne af det gamle Birgitta Kloster i Maribo, så står vi også på skulderne af en gammel tradition, som har bidraget til at forme stedet og byen her.

Det kan vi takke tre stærke og betydningsfulde kvinder for.

Den første er jomfru Maria, som Domkirken er indviet til, og som har lagt navn til byen her. Vi befinder os nemlig midt i Marias bo, der er blevet til Maribo, der er navnet på det kloster, som byen voksede op omkring i 1400-tallet. Klosterets navn, Marias bo, er blevet til vores by Maribo.

Den anden betydningsfulde kvinde er Danmarks første kvindelige regent, Dronning Margrethe I. Hun levede i det 14-århundrede. Det var hende, der donerede penge til birgittinernonnerne, så klosteret Marias Bo kunne grundlægges lige her, hvor vi står nu.

Dronning Margrethe I var en klog kvinde med et højt ambitionsniveau og en stærk vilje. Hun fik en kristen opdragelse af en kvinde, hvis mor, Birgitta, vi kommer til at høre om i de kommende dage.

For den tredje af de tre stærke og betydningsfulde kvinder for traditionen her på stedet er selvfølgelig den hellige Birgitta af Vadstena, grundlægger af birgittinerordenen og kendt som en af pilgrimsbevægelsens helt store personer. Hun blev født ind i en af de mest indflydelsesrige familier i Sverige i 1303, og døde som 70 årig. I sit liv oplevede hun:

- at have religiøse oplevelser som barn
- at blive gift som 13-14 årig i et arrangeret ægteskab,
- at få 8 børn uden moderne fødselshjælp

- at være overhofmesterinde hos hoffet og blive upopulær, fordi hun påtalte kongens ugudelige levevis
- at tage på pilgrimsvandring fra Nidaros i Norge til Santiago de Compostella i Spanien på klosterruten, der faktisk går her igennem Maribo.

Pilgrimsvandringen fik konsekvenser for hendes liv, så hun valgte at gå i kloster sammen med sin mand, der dog døde kort tid efter. Birgitta var på det tidspunkt 41 år. Herefter gik det stærk.

Hun fik visioner om, at hun selv skulle stifte en orden og bygge klostre og kirker.

Kirken her i Maribo er således bygget efter Birgittas forskrifter i tilknytning til birgittinerklostret.

Desværre fik Birgitta aldrig selv mulighed for at opleve den smukke kirke, der i dag er domkirke i Lolland-Falsters stift. Det har vi andre så glæde af.

Tak til de tre stærke og betydningsfulde kvinder, der har været med til at forme den tradition, vi her i Maribo står på skuldrene af i dag, blandt andet i kraft af det birgittakloster, som stadig eksisterer her i Maribo mere end 600 år efter, at Birgitta levede.

Også en stor tak til arrangørerne for det flotte arbejde, der er lagt i at arrangere denne Birgittafestival, og til alle samarbejdspartnere og sponsorer.

Det er et imponerende arrangement – så imponerende, at det er med i finalen i Kristeligt Dagblads pris for årets bedste kirkelige initiativ, hvor der er syv nominerede ud af 97. Her kan I stadigvæk nå at stemme, hvis I vil være med.

Selv var jeg i Vadstena i Sverige for mere end 20 år siden, og ved den lejlighed fandt jeg en lille bøn, formuleret af Birgitta, som jeg stadigvæk har i min pung.

Det er en af de mest kendte bønner og lyder:

”Herre, vis mig din vej, og gør mig villig til at vandre den!”

Bønnen giver fortsat mening i samtidens mennesker øre. Så brug de kommende dage på at vandre i Birgittas fodspor med klosterbyggeri, mad, musik, skuespil, pilgrimsvandring og meget mere. Gog vandretur til jer alle.